

حسن کاشی

حسن کاشی، مولانا حسن بن محمود کاشانی آملی، معروف به حسن کاشی، از [شاعران شیعی](#) اواخر [قرن](#) هفتم و اوایل قرن هشتم که [اشعار](#) زیادی در منقبت و [مرثیه](#) [ائمہ اطهار](#) علیهم‌السلام به ویژه [امام علی](#) علیه‌السلام سروده است.

فهرست مندرجات

- ۱ - [القلب](#)
- ۲ - [محل زندگی](#)
- ۳ - [تولد](#)
- ۴ - [فضایل](#)
- ۵ - [سفر به مکه](#)
- ۶ - [خلوص اعتقاد به امیر المومنین](#)
- ۷ - [آثار](#)
- ۷.۱ - [دیوان غزل و قصیده](#)
- ۷.۲ - [انشاء در علم و ادب](#)
- ۷.۳ - [معرفت نامه](#)
- ۸ - [آرمگاه](#)
- ۹ - [فهرست منابع](#)
- ۱۰ - [پانویس](#)
- ۱۱ - [منبع](#)

القلب

- برای وی [القابی](#) چون ملک‌الحکما، جمال‌الدین، کمال‌الدین، افضل‌المتکلمین و احسن‌المتکلمین ذکر کرده‌اند.
- [۱] محمد بن بدر جاجرمی، مونس‌الاحرار فی دقائق الاشعار، ج ۱، ص ۳۶۰، با مقدمه محمد قزوینی، چاپ می‌ر صالح طبیبی، تهران ۱۳۳۷-۱۳۵۰ ش.
  - [۲] دولتشاه سمرقندی، کتب تنکرة الشعراء، ج ۱، ص ۲۹۶، چاپ ادوارد براون، لینن ۱۳۱۹/۱۹۰۱.
  - [۳] امین احمد رازی، تنکرة هفت‌اقلیم، ج ۲، ص ۱۰۱۹، چاپ مجنر ضا طاهری (حسرت)، تهران ۱۳۷۸ ش.
  - [۴] نورالله بن شریف‌الدین شوشتری، مجالس المؤمنین، ج ۲، ص ۶۲۶، تهران ۱۳۵۴ ش.

محل زندگی

- [بدر](#) و [جنش](#) اهل [کاشان](#) بودند، اما [زنگاه](#) و محل زندگی او، به تصریح خودش، [آمل](#) بوده است.
- [۵] محمد بن بدر جاجرمی، مونس‌الاحرار فی دقائق الاشعار، ج ۲، ص ۴۴۵، با مقدمه محمد قزوینی، چاپ می‌ر صالح طبیبی، تهران ۱۳۳۷-۱۳۵۰ ش.
  - [۶] دولتشاه سمرقندی، کتب تنکرة الشعراء، ج ۱، ص ۲۹۶، چاپ ادوارد براون، لینن ۱۳۱۹/۱۹۰۱.
  - [۷] مجتهد طهر حسین‌بن محمد یوسفعلی صبا، تنکرة روز روشن، ص ۲۰۸، چاپ مجتهد حسین رکن‌زاده آمیت، تهران ۱۳۴۳ ش.
  - [۸] حسن کاشی، تاریخ محمدی، ج ۱، ص ۱۳-۱۴، یا، تاریخ دوازده امل - تاریخ رشیدی - تاریخ الاولاد الحضرة المصطفوی - ائمه‌نامه، به ضمیمه معرفت‌نامه و هفت‌بند، چاپ رسول جعفریان، قم ۱۳۷۷ ش.

تولد

[۱۹] حسن کاشی، تاریخ مجدی، ج ۱، ص ۱۳، یا، تاریخ دوازده امام - تاریخ رشیدی - تاریخ الاولاد الحضرة المصطفوی - ائمه‌نامه، به ضمیمه معرفت‌نامه و هفت‌بند، چلپ رسول جعفریان، قم ۱۳۷۷ش.

اما تاریخ **وقت** او معلوم نیست.

ظاهر آ از شعرای مجلس‌عالی اولجایتو (حکومت: ۷۱۶-۷۰۳) و معاصر **علامه حلی** (متوفی ۷۲۶) بوده است.

[۱۰] دولتشاه سمرقندی، کتب تنکرةالشعراء، ج ۱، ص ۲۹۷، چلپ ادوارد براون، لینن ۱۳۱۹/۱۹۰۱.

[۱۱] خوانساری، ج ۲، ص ۲۶۸.

[۱۲] **امین، اعیان‌الشیعة، ج ۵، ص ۲۳۱.**

از زندگی او اطلاع چندانی در دست نیست.

فضایل

احمد بن حسین بن علی کاتب یزدی (متوفی پس از ۸۶۲)

[۱۳] احمد بن حسین کاتب‌یزدی، تاریخ جدید یزد، ج ۱، ص ۷۴، چلپ ایرج افشار، تهران ۱۳۵۷ش.

از ملاقات اولجایتو، **محمد خدابنده**، با حسن در جوار **مرقد امام رضا** علیه‌السلام یاد کرده و حسن کاشی را درویشی نم‌پوش و **مداح اهل‌بیت** معرفی نموده است. به گفته دولتشاه سمرقندی،

[۱۴] دولتشاه سمرقندی، کتب تنکرةالشعراء، ج ۱، ص ۲۹۶-۲۹۷، چلپ ادوارد براون، لینن ۱۳۱۹/۱۹۰۱.

وی مردی فاضل، نیکو صورت و سیرت و خداترس بوده است.

ملاحسین واعظ کاشفی در قرن نهم یا اوایل قرن دهم با ذکر نام حسن کاشی در فتوت‌نامه سلطانی

[۱۵] حسین بن علی کاشفی، ج ۱، ص ۱۲۴، فتوت‌نامه سلطانی، چلپ محمدجعفر محبوب، تهران ۱۳۵۰ش.

ارتباط او و پیشه مداحی و مناقب‌خوانی او را با **ابین** فتوت نشان می‌دهد.

سفر به مکه

کاشی به **مکه** و **مدینه** و **نجف** سفر کرد و قصیده‌ای در ستایش **امام علی** علیه‌السلام در **مرقد** آن حضرت خواند. گفته‌اند همان **شیب** امام علی را به **خواب** دید و امام نشانی مسعود بن افح، بازرگان بصری، را به او داد تا به **بصره** برود و صله منقبت خود را از او بستاند، که چنین نیز شد.

کاشی به شکرانه این صله و رویای صادق‌اش، مهمانی باشکوهی برای نیکوکاران و **فقیران** بصره ترتیب داد

[۱۶] دولتشاه سمرقندی، کتب تنکرةالشعراء، ج ۱، ص ۲۹۷، چلپ ادوارد براون، لینن ۱۳۱۹/۱۹۰۱.

[۱۷] نورالله بن شریف‌الدین شوشتری، مجالس‌المؤمنین، ج ۲، ص ۶۲۷، تهران ۱۳۵۴ش.

[۱۸] محمدظفر حسین‌بن‌محمد یوسفعلی صبا، تذکره روز روشن، ص ۲۰۸، چلپ مححسین رکن‌زاده آدمیت، تهران ۱۳۴۳ش.

[۱۹] امین احمد رازی، تذکره هفت‌اقلیم، ج ۲، ص ۲۳۱، چلپ محمدرضا طاهری (حسرت)، تهران ۱۳۷۸ش.

این **شعر** به **قصیده** هفت بند مشهور شد و عده‌ای از شاعران شیعی بعد از کاشی، از جمله مولانا **محتشم‌کاشانی**، شاعر مشهور عهد **صفوی**، از آن **تقلید** کردند و مدایحی برای امامان یا اشعاری در **مذمت** دشمنان آنان سرودند.

[۲۰] نورالله بن شریف‌الدین شوشتری، مجالس‌المؤمنین، ج ۲، ص ۶۲۸، تهران ۱۳۵۴ش.

[۲۱] اسکندرمنشی، ج ۱، ص ۱۷۸.

[۲۲] خوانساری، ج ۲، ص ۲۶۸.

خلوص اعتقاد به امیرالمومنین

خلوص اعتقاد کاشی به امام علی و فرزندان سبب گردید تا ذوق شاعری خود را وقف **مداحی اهل‌بیت** علیهم‌السلام بکند و با این‌که امکان انتسب به دربارها و دستگاههای **ریاست** برایش فراهم بود، حاکمان روزگارش را **مدح** نکرد و عمرش را در **کمال تقوا و قناعت** گذراند

[۲۳] دولتشاه سمرقندی، کتب تنکرةالشعراء، ج ۱، ص ۲۹۷، چلپ ادوارد براون، لینن ۱۳۱۹/۱۹۰۱.

[۲۴] محمدظفر حسین‌بن‌محمد یوسفعلی صبا، تذکره روز روشن، ص ۲۰۸، چلپ مححسین رکن‌زاده آدمیت، تهران ۱۳۴۳ش.

[۲۵] **امین، اعیان‌الشیعة، ج ۵، ص ۲۳۲.**

[۲۶] ذبیح‌الله صفا، تاریخ ادبیات در ایران و در قلمرو زبن پارسی، ج ۳، بخش ۲، ص ۷۴۷، ج ۳، بخش ۲، تهران ۱۳۷۸ش.

وی در منقبت‌سرایی شهرت داشت.

[۲۷] اسکندرمنشی، ج ۱، ص ۱۷۸.

[۲۸] ذبیح‌الله صفا، تاریخ ادبیات در ایران و در قلمرو زبن پارسی، ج ۳، بخش ۲، ص ۷۴۵، ج ۳، بخش ۲، تهران ۱۳۷۸ش.

آثار

— دیوان غزل و قصیده

او دیوانی مشتمل بر [غزل](#) و [قصیده](#) داشته‌است.

[۲۹] امین احمد رازی، تنکزه هفت‌اقلیم، ج ۲، ص ۲۳۱، چپ مجهرضا طاهری (حسرت)، تهران ۱۳۷۸ش.

[۳۰] حاجی خلیفه، ج ۱، ستون ۷۸۵.

یک نسخه خطی دیوان او به شماره ۷۵۹۴ در [کتابخانه مجلس شورای اسلامی](#) محفوظ است.

[۳۱] رسول جعفریان، «مروری اجمالی بر منقبت امامان علیهم‌السلام در شعر فارسی»، ج ۱، ص ۹۰، مشکوة، ش ۷۸ (بهار ۱۳۸۲).

هفت‌بند کاشی در ۱۲۹۲ در لکهنو در شانزده‌مصفحه [چاپ](#) شد.

[۳۲] [آقابزرگ طهرانی الذریعه، ج ۹، قسم ۳، ص ۸۹۹](#).

برگزیده اشعار مولانا حسن کاشی، نیز به کوشش علی اصغر شاطری به چاپ رسیده است.

← انشاء در علم و ادب

وی اثری به نام انشاء در [علم](#) و [ادب](#) و شعر و [حکمت](#) نیز نگاشته است.

[۳۳] [آقابزرگ طهرانی الذریعه، ج ۲، ص ۳۹۱](#).

[۳۴] کورش زعیم، مردان بزرگ کاشن، ج ۱، ص ۲۸، (تهران ۱۳۳۶ش).

تاریخ محمدی یا تاریخ دوازده امام با تاریخ رشیدی از دیگر آثار منظوم حسن کاشی است که در آغاز آن اولجایتو و رشیدالدین فضل‌الله را ستوده است

[۳۵] حسن کاشی، تاریخ محمدی، ج ۱، ص ۵۵۴۶، یا، تاریخ دوازده امام - تاریخ رشیدی - تاریخ الاولاد الحضرة المصطفوی - ائمه‌نامه، به ضمیمه معرفت‌نامه و هفت‌بند، چپ رسول جعفریان، قم ۱۳۷۷ش.

و سپس به معرفی و شرح احوال [چهارده معصوم](#) علیهم‌السلام پرداخته است.

← معرفت‌نامه

اثر دیگر او منظومه‌ای کوچک به نام معرفت‌نامه درباره برخی از اصول اعتقادی شیعیان است. تاریخ محمدی به ضمیمه معرفت‌نامه به کوشش رسول جعفریان چاپ و منتشر شده است (قم ۱۳۷۷ش).

امین در اعیان‌الشیعة

[۳۶] [امین، اعیان‌الشیعة، ج ۵، ص ۲۳۲](#).

از سهم وی در نشر مذهب شیعه و تأثیر تعلیم و تربیت و هدایت او در پایریزی حکومت صفوی، سخن گفته است.

آرمگاه

[آرمگاه](#) حسن کاشی در ۲۵ کیلومتری جنوب گنبد سلطانیه، نزدیک شهر سلطانیه است.

[۳۷] دولتشاه سمرقندی، کتب تنکرةالشعراء، ج ۱، ص ۲۹۷، چپ ادوارد براون، لین ۱۳۱۹/۱۹۰۱.

[۳۸] نورالله بن شریف‌الدین شوشتری، مجالس‌المؤمنین، ج ۲، ص ۶۴۱، تهران ۱۳۵۴ش.

[۳۹] هوشنگ ثبوتی، بناهای آرمگاهی استان زنجان، ج ۱، ص ۵۴، زنجان ۱۳۷۷ش.

این آرمگاه در قرن هشتم ساخته شده و در دوران [شاه طهماسب اول صفوی](#)، در ۹۷۳، تزیینت و [کاشی](#) کاری آن به پایان رسیده و در دوران [فتحعلی شاه قاجار](#) بازسازی شده است.

[۴۰] هوشنگ ثبوتی، بناهای آرمگاهی استان زنجان، ج ۱، ص ۵۶، زنجان ۱۳۷۷ش.

[۴۱] حسن کاشی، تاریخ محمدی، ج ۱، ص ۳۸۳۶، یا، تاریخ دوازده امام - تاریخ رشیدی - تاریخ الاولاد الحضرة المصطفوی - ائمه‌نامه، به ضمیمه معرفت‌نامه و هفت‌بند، چپ رسول جعفریان، قم ۱۳۷۷ش.

آرمگاه وی محل [زیارت](#) شیعیان [حضرت علی](#) علیه‌السلام بوده است.

[۴۲] ذبیح‌الله صفا، تاریخ ادبیات در ایران و در قلمرو زبان پارسی، ج ۳، بخش ۲، ص ۷۴۸، ج ۳، بخش ۲، تهران ۱۳۷۸ش.

آقابزرگ طهرانی

[۴۳] [آقابزرگ طهرانی الذریعه، ج ۲، ص ۳۹۱](#).

[۴۴] [آقابزرگ طهرانی الذریعه، ج ۹، قسم ۳، ص ۹۰۰](#).

به نقل از سیحسین صدر گفته است در کاظمین، نزدیک به مقبره شریف‌مترتضی، قبری وجود داشته که مردم آن را قبر حسن کاشی دانسته‌اند. این قبر در تخریب بازار کاظمین در ۱۳۵۳، جزو خیابان شده است.

[۴۵] [امین، اعیان‌الشیعة، ج ۵، ص ۲۳۱](#).

فهرست منابع

(۱) آقابزرگ طهرانی الذریعه.

(۲) اسکندرمنشی.

(۳) امین، اعیان‌الشیعة.

- (۴) امین احمد رازی، تذکره هفت اقلیم، چپ محمد رضا طاهری (حسرت)، تهران ۱۳۷۸ش.
- (۵) هوشنگ ثیونی، بناهای آرامگاهی استان زنجان، زنجان ۱۳۷۷ش.
- (۶) محمد بن بدر جاجرمی، مونس الاحرار فی دقائق الاشعار، با مقدمه محمد قزوینی، چپ می‌ر صالح طبیبی، تهران ۱۳۳۷-۱۳۵۰ش.
- (۷) رسول جعفریان، «مروری اجمالی بر منقبت امامان علیهم السلام در شعر فارسی»، مشکوة، ش ۷۸ (بهار ۱۳۸۲).
- (۸) حاجی خلیفه.
- (۹) حسن کاشی، تاریخ مهدی، یا، تاریخ دوازده امام - تاریخ رشیدی - تاریخ الاولاد الحضرة المصطفوی - ائمه نامه، به ضمیمه معرفت نامه و هفت بند، چپ رسول جعفریان، قم ۱۳۷۷ش.
- (۱۰) خوانساری.
- (۱۱) دولتشاه سمرقندی، کتب تذکره الشعراء، چپ ادوارد براون، لین ۱۳۱۹/۱۹۰۱.
- (۱۲) کورش زعیم، مردان بزرگ کاشان، (تهران ۱۳۳۶ش).
- (۱۳) نورالله بن شریف الدین شوشتری، مجالس المؤمنین، تهران ۱۳۵۴ش.
- (۱۴) محمد مظفر حسین بن محمد یوسف علی صبا، تذکره روز روشن، چپ محمد حسین رکنزاده آمیت، تهران ۱۳۴۳ش.
- (۱۵) ذبیح الله صفا، تاریخ ادبیات در ایران و در قلمرو زبان پارسی، ج ۲، بخش ۲، تهران ۱۳۷۸ش.
- (۱۶) احمد بن حسین کاتب یزدی، تاریخ جدید یزد، چپ ایرج افشار، تهران ۱۳۵۷ش.
- (۱۷) حسین بن علی کاشفی، فتوت نامه سلطانی، چپ محمد جعفر محبوب، تهران ۱۳۵۰ش.

پایویس

۱. [↑](#) محمد بن بدر جاجرمی، مونس الاحرار فی دقائق الاشعار، ج ۱، ص ۳۶۰، با مقدمه محمد قزوینی، چپ می‌ر صالح طبیبی، تهران ۱۳۳۷-۱۳۵۰ش.
۲. [↑](#) دولتشاه سمرقندی، کتب تذکره الشعراء، ج ۱، ص ۲۹۶، چپ ادوارد براون، لین ۱۳۱۹/۱۹۰۱.
۳. [↑](#) امین احمد رازی، تذکره هفت اقلیم، ج ۲، ص ۱۰۱۹، چپ محمد رضا طاهری (حسرت)، تهران ۱۳۷۸ش.
۴. [↑](#) نورالله بن شریف الدین شوشتری، مجالس المؤمنین، ج ۲، ص ۶۲۶، تهران ۱۳۵۴ش.
۵. [↑](#) محمد بن بدر جاجرمی، مونس الاحرار فی دقائق الاشعار، ج ۲، ص ۴۴۵، با مقدمه محمد قزوینی، چپ می‌ر صالح طبیبی، تهران ۱۳۳۷-۱۳۵۰ش.
۶. [↑](#) دولتشاه سمرقندی، کتب تذکره الشعراء، ج ۱، ص ۲۹۶، چپ ادوارد براون، لین ۱۳۱۹/۱۹۰۱.
۷. [↑](#) محمد مظفر حسین بن محمد یوسف علی صبا، تذکره روز روشن، ص ۲۰۸، چپ محمد حسین رکنزاده آمیت، تهران ۱۳۴۳ش.
۸. [↑](#) حسن کاشی، تاریخ مهدی، ج ۱، ص ۱۴۰-۱۴۱، یا، تاریخ دوازده امام - تاریخ رشیدی - تاریخ الاولاد الحضرة المصطفوی - ائمه نامه، به ضمیمه معرفت نامه و هفت بند، چپ رسول جعفریان، قم ۱۳۷۷ش.
۹. [↑](#) حسن کاشی، تاریخ مهدی، ج ۱، ص ۱۳، یا، تاریخ دوازده امام - تاریخ رشیدی - تاریخ الاولاد الحضرة المصطفوی - ائمه نامه، به ضمیمه معرفت نامه و هفت بند، چپ رسول جعفریان، قم ۱۳۷۷ش.
۱۰. [↑](#) دولتشاه سمرقندی، کتب تذکره الشعراء، ج ۱، ص ۲۹۷، چپ ادوارد براون، لین ۱۳۱۹/۱۹۰۱.
۱۱. [↑](#) خوانساری، ج ۲، ص ۲۶۸.
۱۲. [↑](#) امین، اعیان الشیعة، ج ۵، ص ۲۳۱.
۱۳. [↑](#) احمد بن حسین کاتب یزدی، تاریخ جدید یزد، ج ۱، ص ۷۴، چپ ایرج افشار، تهران ۱۳۵۷ش.
۱۴. [↑](#) دولتشاه سمرقندی، کتب تذکره الشعراء، ج ۱، ص ۲۹۶-۲۹۷، چپ ادوارد براون، لین ۱۳۱۹/۱۹۰۱.
۱۵. [↑](#) حسین بن علی کاشفی، ج ۱، ص ۱۲۴، فتوت نامه سلطانی، چپ محمد جعفر محبوب، تهران ۱۳۵۰ش.
۱۶. [↑](#) دولتشاه سمرقندی، کتب تذکره الشعراء، ج ۱، ص ۲۹۷، چپ ادوارد براون، لین ۱۳۱۹/۱۹۰۱.
۱۷. [↑](#) نورالله بن شریف الدین شوشتری، مجالس المؤمنین، ج ۲، ص ۶۲۷، تهران ۱۳۵۴ش.
۱۸. [↑](#) محمد مظفر حسین بن محمد یوسف علی صبا، تذکره روز روشن، ص ۲۰۸، چپ محمد حسین رکنزاده آمیت، تهران ۱۳۴۳ش.
۱۹. [↑](#) امین احمد رازی، تذکره هفت اقلیم، ج ۲، ص ۲۳۱، چپ محمد رضا طاهری (حسرت)، تهران ۱۳۷۸ش.
۲۰. [↑](#) نورالله بن شریف الدین شوشتری، مجالس المؤمنین، ج ۲، ص ۶۲۸، تهران ۱۳۵۴ش.
۲۱. [↑](#) اسکندر منشی، ج ۱، ص ۱۷۸.
۲۲. [↑](#) خوانساری، ج ۲، ص ۲۶۸.
۲۳. [↑](#) دولتشاه سمرقندی، کتب تذکره الشعراء، ج ۱، ص ۲۹۷، چپ ادوارد براون، لین ۱۳۱۹/۱۹۰۱.
۲۴. [↑](#) محمد مظفر حسین بن محمد یوسف علی صبا، تذکره روز روشن، ص ۲۰۸، چپ محمد حسین رکنزاده آمیت، تهران ۱۳۴۳ش.
۲۵. [↑](#) امین، اعیان الشیعة، ج ۵، ص ۲۳۲.
۲۶. [↑](#) ذبیح الله صفا، تاریخ ادبیات در ایران و در قلمرو زبان پارسی، ج ۳، بخش ۲، ص ۷۴۷، ج ۳، بخش ۲، تهران ۱۳۷۸ش.
۲۷. [↑](#) اسکندر منشی، ج ۱، ص ۱۷۸.
۲۸. [↑](#) ذبیح الله صفا، تاریخ ادبیات در ایران و در قلمرو زبان پارسی، ج ۳، بخش ۲، ص ۷۴۵، ج ۳، بخش ۲، تهران ۱۳۷۸ش.
۲۹. [↑](#) امین احمد رازی، تذکره هفت اقلیم، ج ۲، ص ۲۳۱، چپ محمد رضا طاهری (حسرت)، تهران ۱۳۷۸ش.
۳۰. [↑](#) حاجی خلیفه، ج ۱، ستون ۷۸۵.
۳۱. [↑](#) رسول جعفریان، «مروری اجمالی بر منقبت امامان علیهم السلام در شعر فارسی»، ج ۱، ص ۹۰، مشکوة، ش ۷۸ (بهار ۱۳۸۲).
۳۲. [↑](#) آقابزرگ طهرانی الذریعة، ج ۹، قسم ۳، ص ۸۹۹.
۳۳. [↑](#) آقابزرگ طهرانی الذریعة، ج ۲، ص ۳۹۱.
۳۴. [↑](#) کورش زعیم، مردان بزرگ کاشان، ج ۱، ص ۲۸، (تهران ۱۳۳۶ش).
۳۵. [↑](#) حسن کاشی، تاریخ مهدی، ج ۱، ص ۵۵۴۶، یا، تاریخ دوازده امام - تاریخ رشیدی - تاریخ الاولاد الحضرة المصطفوی - ائمه نامه، به ضمیمه معرفت نامه و هفت بند، چپ رسول جعفریان، قم ۱۳۷۷ش.
۳۶. [↑](#) امین، اعیان الشیعة، ج ۵، ص ۲۳۲.
۳۷. [↑](#) دولتشاه سمرقندی، کتب تذکره الشعراء، ج ۱، ص ۲۹۷، چپ ادوارد براون، لین ۱۳۱۹/۱۹۰۱.

۳۸. ↑ [نورالله بن شریف‌الدین شوشتری، مجالس‌المؤمنین، ج ۲، ص ۶۴۱، تهران ۱۳۵۴ش.](#)
۳۹. ↑ [هوشنگ ثبوتی، بناهای آرامگاهی استان زنجان، ج ۱، ص ۵۴، زنجان ۱۳۷۷ش.](#)
۴۰. ↑ [هوشنگ ثبوتی، بناهای آرامگاهی استان زنجان، ج ۱، ص ۵۶، زنجان ۱۳۷۷ش.](#)
۴۱. ↑ [حسن کاشی، تاریخ هجری، ج ۱، ص ۳۸۳۶، یا، تاریخ دوازده امام - تاریخ رشیدی - تاریخ الاولاد الحضرة المصطفوی - ائمه‌نامه، به ضمیمه معرفت‌نامه و هفت‌بند، چاپ رسول جعفریان، قم ۱۳۷۷ش.](#)
۴۲. ↑ [ذبیح‌الله صفا، تاریخ ادبیات در ایران و در قلمرو زبان پارسی، ج ۳، بخش ۲، ص ۷۴۸، ج ۳، بخش ۲، تهران ۱۳۷۸ش.](#)
۴۳. ↑ [آقابزرگ طهرانی الذریعه، ج ۲، ص ۳۹۱.](#)
۴۴. ↑ [آقابزرگ طهرانی الذریعه، ج ۹، قسم ۳، ص ۹۰.](#)
۴۵. ↑ [امین، اعیان‌الشیعة، ج ۵، ص ۲۳۱.](#)

منبع

[دانشنامه جهان اسلام، بنیاد دائرة المعارف اسلامی، برگرفته از مقاله «حسن کاشی»، شمار ۶۱۸۳.](#)